

vse mogoče druge zvižaje in laži na široko in dolgo namisli, česar k stvari ne spada, a to je žlobudranje! Ravno kakor „norec“, hudobnež, zvižaj ne čaka na vprašanje, on je na oslovski odgovor že naprej pripravljen, ravno tako po babje čveka in žveči „Sl. gosp.“ po pogovoru, da norcu itd. sedem modrijanov odgovarjat ne more. — Dalej četudi cerkvena zgodovina sama pove, a kaj še le posvetna, kolike nerednosti in nečednosti so se v 10. stoletju med „duhovstvom“ godile, tudi v papeževi deželi, vendar se „Sl. gosp.“ vsled svoje ostudne ošabnosti ne sramuje, da nam k takemu popisovanju še celo veliko sreče želi! Ne slikajte hudica na steno!! Seveda bi „Sl. gosp.“ v svoji nezmerni prevzetiji „nevednemu ljudstvu“ vse to vtajil, kakor tudi vse očitno dokazane in kaznovane prestopke mnogih duhovnov zataji, posvečene ubežnike v Ameriko pa zakriva. — Da ima pa „Sl. gosp.“ vendar strah pred mnogimi članki, spoznamo iz tega, ker se na jako ostri dopis iz Slovegradca v predzadnji številki „Štajerca“ že zopet ni upal kar besede črtniti, ko se mu na konci dopisa predbaciva, da on ločenje zakonov in vse pregrehe in hudobije samo na „proklete liberalce“ zvrže, a hudobije klerikalcev pa vedno zamolči, kakor da bi se ti nikdar kaj ne pregrešili in brez grehov vsi nedolžni bili. A zdaj bode pa „Sl. gosp.“ gotovo tudi to na vso moč obračal, zvižaj, tajil, se lagal in same nebitvene reči celo kupico načekal, kakor to trmoglavci in sleparji znajo; slobodno mu, vsaj nam bo zopet služilo za kratek čas in v veliki posmeh.

Polenšak. Dragi „Štajerc“, svoj čas smo Ti poročali o stavbi novega farskega poslopja, katero je zdaj dodelano in gospod Tolazzi hoče denar; pa od kod ga vzeti? Cerkveno-konkurenčni odbor zidal je farof na ap in zdaj ni denarja, da bi plačali. Ali odbor in župnik Poplatnik so same bistre glave ter si znajo drugače pomagati; župnik Poplatnik in par mož konkurenčnega odbora sestavijo prošnji okrajnemu glavarstvu v Ptuj, v kateri prosijo, da naj glavarstvo nemudoma pošlje sklep računa, ker ima večina faranov denar pripravljen ter že hočejo plačati, češ da se bojijo nepotrebnih stroškov. Mislite, da nas boste strašili s štoklo kak otroke? Okrajno glavarstvo v Ptujju jim še doslej ni ugodilo. Toraj vprašamo g. načelnika, da nam pove imena taistih oseb, ki imajo že denar pripravljeni, da bi plačali, potem kakih nepotrebnih stroškov da se bojijo. Ja, ja, gospodje ako hočete resnico povedati, morate reči, da se jih pač Vi bojite. Ako pa pravite, da ima večina faranov denar pripravljen, bode spet resnica; ne da bi hotel s tem koga žaliti, morate pa vendar reči, da večina nima niti za sol pripravljenih krajcarjev, ne pa da bi to veliko nepotrebno fabriko plačevali. Torej mi vam svetujemo, možje cerkvenk. odbora, da tiho posežete vsak v svoj žep

in plačate, kar ste si naročili, ker je stvar privatna in kdor je naročilec, ta bo tudi plačilec. Kako pa sta hodila ključar Cvetko in Poplatnik spovedat, in kako fehtari Cvetko list „Štajerca“ ter ga nosi v farovž, da tam čitata, o tem prihodnjic . . . Farani.

Sv. Ilj pri Mislinju. Dragi „Štajerc!“ Ker že dolgo nisi kaj zvedel iz našega sv. Ilja, moram Ti tiho na uho nekaj povedati ter te prosim za malo prostora, da še drugi ljudje kaj zvejo. Prikreval sem, kakor vsakokrat o večjih praznikih v moj domači kraj črez planino. Kakor vsako leto udeležil sem se tudi letos procesije k Vstajenju in je bilo res veliko številno ljudstva. Imeli smo tudi strel in godbo. Začuden gledam, ko primaha komaj en par „Marijinih devic“, ker jih je po navadi bilo veliko. Spredi grejo te potrucane in zadi pa te zncane. Po opravilu jo vrežem v bližno gostilno in povprašujem tovariša eno in drugo ter naju govor pripelje do teh družbenic. Vprašam ga, kje pa so druge, ko jih je bilo tako malo? Ja, mi odgovori, zdaj so dobile perje in so sfrčale iz tega gnezda, ter si je vsaka enega ljubčeka aufcvikala. Dve so čakale na vojake o praznikih, da se potem smukajo po grmovju in hladijo pod kozolcem. Te druge si zamisljo boljše; na velikonočni pondeljek jo mahnejo v neko bolj oddaljeno gostilno, kjer so imele že pred peštelanega vsaka svojega; tam se je pesalo in pilo pozno v noč, potem pa vse „parveize“ namesto po cesti le za potokom domu, ker so menda po grmovju rake ali ribe lovili. Najbolj je to čudno: ko so bili od dveh stariši zraven, da tako dovolijo, ko se zdijo inteligentni ljudje; pa kaj to, „aks bei die haks“, Janez, kšeft je kšeft, za par šlukov se danes vse stori . . . Omeniti moram še nekaj od našega g. kaplana, kako je ljudi pri blagoslovljenju kruha pri sv. Lenartu za „Pohorce“ zmerjal; pa zekserji so bili le kaj dobri od njih, in tako tudi v Douzah, kamor prav rad leti, ter ima že precej vglajeno pot, ko hodi troštat eno izbranjeno devico, ter se prav dobro zastopijo s tisto bogato in imenitno žlahto. Na priznici gromi, da se kar peni zraven in po gostilnah se rad muza okoli deklet, ter pohujšuje mladino. Opozorim g. župnika kot predsednika „Marijine“ družbe, da en malo bolj pazi na svoje devičice, ter jih gorših manir izvežba gori v tisti štali, ker znajo počasi dobit vse bule, kar se že od nekaterih govori. Prihodnjic več!

Vojnik pri Celju. (Pasji ugriz, steklina in smrt.) Pred mesec dni se je tuji pes od nekd sem priklatil ter našega 70 let starega občinskega slugo Pečko po imenu, le malo v prst ugriznil, na kar je ta prst samo obvezal, brez da bi bil po nasvetu g. zdravnika se na Dunaj v preiskavo in zdravljenje podal. Bolečina sicer ni bila huda, pa tudi celi mesec se ni nobenih bolečin in nevarnih znakov prikazalo. A na 34. dan pa mu je kar naenkrat začelo sapo zapirati in ga hudo tresti in že čez dva dni je umrl celo nespremenjen v celjski bolnišnici in bil na celjskem mirodvoru pokopan. Naj v miru počiva! — V pouk pa naj služi: pri takih slučajih nikdar lahkomiselno ravnati in tako pustiti, temveč kri iz rane takoj iztisniti, s čisto vodo umiti in se nemudoma podati k bližnjemu zdravniku ter se po njegovih nasvetih ravnati; ako se zamudi, potem pomoči ni!

Iz Amerike. Litte Falls, dne 22. aprila 1914. Dragi mi „Štajerc“; težko Te pričakujem vsak teden, preden prirošač črez to veliko lužo sem v daljno Ameriko; ko Te dobim, te od kraja do kraja preberem; seveda „Dopisi“ me najbolj zanimajo, ker velikokrat prav pošteno pokrtačiš kakšnega črnosukneža; tako tudi zdaj v zadnji številki, ki sem jo dobil, namreč od 5. aprila, sem čital en dopis od Svete Barbare v Halozah, v katerem si meni dobro znanega kaplana Baznika prav čedno za ušesa prijel, ker ne ve, da spoved je tajna, in da kaj se človek spove, nima spovednik nič okol raznašat, ampak jezik za zobmi držati. Pa ne mislite, dragi bralci „Štajerca“, da se samo Vam tako godi tam na Štajerskem ali pa na Koroškem ali pa so samo Vaši duhovniki takšni; far je far, kar eden zna, to zna drugi, le redki so, kateri se po pravici žiher imenujejo Božji ali Kristusovi namestniki. Tudi jaz vam hočem popisati en tak slučaj, da boste videli, da se tudi nam tukaj tako godi in

še slabše, ker tukaj je veliko takšnih dnhovnikov, katerim so tam na Slovenskem postala tla prevročila in so kar črez noč pobrali šila in kopita ter jo odkurili v Ameriko. Od teh eden, Tebi „Štajero“ dobro znani Anselm Murn je prišel namreč dne 14. aprila v našo malo slovensko naselbino v Little Falls N. Y. in sicer za dva dni in seveda za dobro plačo, da opravimo mi Slovenci, ki nismo še angleškega jezika zmožni, pri slovenskem duhovniku Velikonočno spoved. In res, kak je enkrat spoved bila opravljena, naredil nam je tudi dolgo pridigo, pri kateri je pa na Boga čisto pozabil. Najprej je začel svoje farane opravljati (on ni stalno tukaj, ampak ima svojo faro tam nekje v državi Pa.), potem se je pa na nas poprijel in kričal iz priznice, kakšni „brezverci“ smo, da ne gremo v cerkev, nadalje pravi: ko bi jaz oženjen bil, pa da bi moja žena ne šla v cerkev, jaz bi jo tak nabutal, da bi bila vsa črna; žena, kjer ti nisi zmožna, da bi svojega moža nabila, prinesi en škaif vode in polj ga, če imaš pa malega otroka, položi ga k možu v posteljo; če se bo otrok jokal, bo se že mož zbudil, da ga bode potolažil. Premislite si zdaj, dragi bralci „Štajerca“, če bi se mi ravnali po njegovih nasvetih, koliko sovraštva in prepira bi bilo med družinami! On tudi ima takšno navado, da ne more zamolčati, kaj se njemu v spovednici pove: če sem ženo vprašal, če se posti, je rekla da mož noče družega jesti, kakor meso; če sem moža vprašal, če se posti, pravi: jaz moram tisto jesti, kar mi žena skuha, in zdaj ne vem potem, kateremu bi verjel. Nadalje nam razlaga: gre eden ali drugi v stari kraj in tam pripoveduje: jaz sem bil v deželi, v kateri sem samo meso jedel, jaz nimam zoper to nič; sam pri sebi sem si pa takole mislil: zakaj je gosp. Murn sem prišel v Ameriko, ko se tukaj meso je? zakaj pa tam ni ostal, kjer se mu je že ričet kahal, v katerem pa vem da še svinjskih partlnov ni bilo. Hudo je tudi udrihal po slabih časopisih, med drugim je tudi omenil knjigo Sv. Johance; rekel je: če kakšna baba kakšnega starega fajmoštra za nos potegne, takšno Vi kaj radi čitate; dragi „Štajerc“, pa to je bilo mislim glih nasprotno: Johanca in fajmošter sta le ljudi za nos vlekla; kar je enkrat črno, ne bo nikdar več belo, če si g. Murn jezik znuca! Še v starem kraju sem bil, ko sem večkrat slišal, da vera peša; ja, po pravici Vam povem, da peša; ali zakaj? to delajo samo takšni duhovniki, ko je g. Murn in njemu enaki! Dragi „Štajero“, veliko bi ti še imel za poročati, pa naj zadržuje za danes samo to. Pozdrav vsem „Štajercijancem“ in Tebi dragi „Štajerc“ pa mnogo naročnikov! Naročnik.

Zobna kréma

KALODONT
Ustna voda 17

Novice.

Prebavno motenje pri dojenčih, griza, driska, črevesni katarji itd. so vedno posledice nepravilne hrane in so napravile že mnogim staršem skrbi in celo žalost. Ako hočete ohraniti svoje dete in je videti ob okusni, lahko prebavni hrani resnično vspevati, potem dajajte nežnemu ljubljencu Nestlejevo moko za otroke. Poskušnje popolnoma zastoj pri: Henri Nestlé, Dunaj, I. Biberstrasse 2 S.

Velik požar v Baltimore. Iz Baltimore poročajo: Tovarne družbe „Atlantic United States Fertilised Company“ so zgorele. Škoda znaša pet milijonov dolarjev.

„Zvestoba za zvestobo.“ Iz Berlina poročajo: Pod tvrdko „Treue um Treue“ se je vpisala v berlinski trgovinski register akcijska družba za pokopavanje psov in drugih domačih živali. Akcijski kapital znaša celih 6000 mark.

Iz Spodnje-Štajerskega.

V Hajdini so v nedeljo blagoslovili brizgalnico novo ustanovljene „slovenske“ požarne brambe. Nikdo nima proti temu, da se uresniči

Špecialiteta med kavinimi pijačami je Kathreinerjeva Kneippova sladna kava.

Kathreinerjeva se napravila iz najboljšega slada in ima spričo tega veliko redlino moč ob popolni neškodljivosti. S sloviti Kathreinerjevim načinom dobi Kathreinerjeva okus in vonjavo ginate kave.

Prstna se dobiva povsod v zaprtih izvornih zavojih s sliko župnika Kneippa.